

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

7 Quæ poßint vel non poßint esse pignori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

Primò, Conuentione partium; hæc vocatur *hypotheca conuentionalis*. ad hanc solum opus est partium consensu, nec requiritur præsentia rei, aut traditio, vt patet L. 1. 7. de pignore. de hac vide multa apud Negufantium in tract. de pign. part. 3. membro 1.

Secundò, Decreto Iudicis; hæc vocatur *pignus pratorium*. ad hoc autem requiritur, vt quis mittatur in possessionem, seu detentionem rei auctoritate Iudicis vel Magistratus; vt patet L. Non est mirum. 26. 7. de pignorat. act. Quidam distinguunt pignus iudiciale à pratorio; sed non esse opus hac distinctione, colligitur ex L. 1. & 2. C. de pratorio pignore, vbi omne pignus auctoritate Iudicis constitutum, vocatur pratorium, siue ante sententiam definitiuam, siue post eam sit constitutum. Idem colligitur ex d. L. Non est mirum, supra: de hoc Negufantius part. 3. membro 2.

34 Dico Secundò, *Tacite* contrahitur, quando legis dispositione constituta est. id autem iure communi fit multis casibus, quos enumerat Siluester v. Pignus, q. 2. & Molina disp. 526. & fusillimè Antonius Negufantius parte 2. memb. 4. ex quo hæc maxime decerpta.

Primò, Qui ratione contractus, vel tributi nomine aliquid debet fisco, seu Principi, eius bona omnia sunt tacite illi hypothecata. Negufantius num. 113. Excipitur minor, qui si à fisco aliquid emerit, sola res empta manet hypothecata pro pretio. quando autem ratione criminis bona ipso facto sunt confiscata, non censentur hypothecata, sed debita fisco, si postea feratur sententia: de quo vide Negufantium num. 115.

35 Secundò, Bona omnia mariti sunt hypothecata vxori pro dote. Idem dicendum de bonis fideiussorum, si aliqui pro dote restituenda fideiussores à marito sunt dati. hæc hypotheca, & fisci, habent priuilegium prælationis, vt aliis tacitis hypothecis tempore prioribus simili priuilegio non instructis præferantur: non tamen expressis prioribus; vt dictum est cap. 15. dubit. 4. Negufantius num. 108.

Tertio, Qui dorem promissit, eius bona manent hypothecata donec soluerit.

Quartò, Bona tutoris & curatoris sunt hypothecata minori pro administratione. Negufantius num. 6.

Quintò, Bona Prælati & administratoris Ecclesie, pro administratione: quia Ecclesia fruitur priuilegio minoris & pupilli. Negufantius numero 120.

Sextò, Bona eorum, qui administrant res ciuitatum, pro administratione: quia ciuitas fruitur priuilegio pupilli. Neguf. num. 119.

Sepumò, Bona patris administrantis aduentitia filij, sunt tacite hypothecata filio pro administratione, num. 13.

Octauò, Omnia bona defuncti sunt hypothecata pro legatis. Idem num. 157.

Nonò, Si vxori aliquid à marito, vel intuitu mariti donatum est, mortuo marito, id pertinet ad liberos communes: quòd si mulier illa transeat ad secundas nuptias, omnia eius bona quæ à tempore donationis accesserunt, manent liberis prioribus oppignerata pro illa re. Idem dicendum, si marito aliquid donatum sit ab vxore, vel vxoris intuitu. Idem num. 20. & 22.

Decimò, Emptum pecuniâ pupilli, manet ei hypothecatum pro pretio; idque cum priuilegio prælationis ante omnes alios habentes in ea re hypothecam. Idem dicendum de empto pecuniâ militis. num. 163. 164.

Vndecimò, Fructus rei conductæ sunt hypothecati domino fundi pro pensione, num. 110.

Duodecimò, Inuecta in prædium conductum sunt obligata domino prædij pro pensione soluenda, & pro damnitate rei conductæ illatis; siue prædium sit vrbatum, siue rusticum. si tamen prædium rusticum sit, debent esse illata domino sciente, si enim ipso ignorante illata sint, non sunt ipsi obligata. num. 128. & sequent.

Decimotertio, Edificium, ad quod restituendum vel reparandum pecunia mutuò data est, manet hypothecatum pro illa pecunia cum iure prælationis ante alias hypothecas etiam expressas & priores, in eodem edificio constitutas. excipe tamen hypothecam vxoris pro dote; quæ si prior fuerit, præferitur. num. 162.

Decimoquarto, Nauis, ad quam extruendam, emendam, ornandam, vel rebus necessariis instruendam, pecunia est mutuata, manet obligata pro ea pecunia, sicut de edificio dictum est. num. 162.

Decimoquinto, Omnis res, ad cuius conseruationem pecunia mutuò data est, manet obligata pro ea pecunia, idque præ aliis habentibus in ea priorem hypothecam. vt si quis dedit pro reficienda nauis vel edificio, vel pro nautis necessariis ad illam saluandam. Item si soluit pretium vecturæ mercium; si mercedem comitatu eas deducendi, &c. vide plura apud Molinam disp. 438. & 536. & Antonium Negufantium tractatu de pignore. Quædam tamen ex his non sunt vbique recepta, & in diuersis prouincijs sunt diuersæ leges & consuetudines: nam in quibusdam locis, ex omni contractu venditionis, omnia bona contrahentium manent in perpetuum obligata iure specialis hypothecæ, ita vt nulla præscriptio possit hæc obligatio tolli; quæ consuetudo est valde exorbitans à iure communi.

Dico Tertio, Vtraque hypotheca, id est, *tacita* & *expressa*, est duplex; alia enim est vniuersalis, alia particularis. *Vniuersalis* est in qua omnia bona obligantur; quod intellige non solum de præsentibus, sed de futuris, quæ pro tempore habuerit; vt patet L. fin. C. Quæ res pign. obligari possint. hæc tamen non impedit quin res possit liberè vendi; quia in locum eius succedit pretium. *Particularis* est, quando res certa obligatur. hæc semper afficit rem, ad quemcumque perueniat, donec debitum fuerit solutum, vel obligatio condonata, vel præscriptio extincta.

DVBITATIO VII.

Quæ possint vel non possint esse pignori.

39 **R**espondeo & Dico Primò, Ea non posse esse pignori, quæ non possunt vendi; vt Ecclesia, cæmeterium, sepulchrum, L. 1. §. vltimo, 7. Quæ res pign. vel hypoth. Ius etiam patronatus non potest oppignerari. cap. Bartoldus, de sententia & re iudicata. Ratio est, quia non est res, per quam debitum pecuniarium possit compensari. vnde etiam si caltrum, aut villa, cui hoc ius est an-
ne-

annexum, oppigneretur, Ius tamen patronatus non censetur oppigneratum; & presentatio manet apud priorem patronum. Si tamen res illa, cui hoc ius annexum, vendatur, simul etiam ius istud transfertur, & presentatio incipit pertinere ad emptorem: quia accessorium sequitur principale. Mobilia pretiosa cultui diuino dicata, ut calices, casule, item immobilia, non possunt oppignerari, nisi ex causa necessaria, & cum debita solemnitate; ut si aliter vel debita solui nequeant. vel captiui Ecclesie liberari, vel fame oppressis subueniri: quia in his & similibus casibus etiam vendi possunt. vide supra cap. 24. dub. 10. Possunt tamen obligari titulo hypothecae generalis, ut colligitur ex capite Nulli. de rebus Ecclesie alienandis vel non alienandis. vide Siluestrum v. Pignus. num. 3.

Bona Ecclesie.

40 Hemo liber.

Obles.

Homo liber non potest oppignerari, ut patet cap. 2. de pignor. si quis tamen sit captus, potest seipsum tradere in pignus pro pretio, quod alius nomine ipsius persoluit; idque donec pretium vel obsequio vel pecunia restituerit; potest tamen homo liber dari obles, praesertim in causa belli, ut stetur pactis. Quod si Respublica vel Princeps, qui illum tradidit, violet pactum absque culpa obfidis; non potest idcirco interfici, (iuxta illud Exodi 23. *insonem & iustum non interficies*) nec mutilari, nec flagellis caedi; quia haec sine culpa directe irrogari non possunt. potest tamen spoliari bonis, & detineri, & in seruitutem rapi, si Christianus non sit. sicut alij innocentes in bello. de quo plura 2. 2. q. 40. art. 1. dub. 7.

41 Fideiusor in causa criminali.

Pari modo, qui fideiussit pro reo, cui periculum capitis vel mutilationis impendebat, ut ad carcerem ad tempus liberetur; si reus absque culpa illius fugam capebat, non potest loca Rei poena capitis, vel mutilationis, vel flagellorum plecti: quia haec sunt supplicia criminum, non solutiones debitorum. Deinde quia non intendit se ad hoc obligare, sed solum ad poenam pecuniariam, ad quam condemnaretur a Iudice. Imò nec potuit se ad illa obligare, cum non sit dominus vitae & membrorum. est communis sententia DD. teste Iulio Claro l. 5. Sententiar. §. fin. q. 46. n. 18.

42

Dico Secundo, Ceterae res oppignerari possunt ab iis qui earum liberam habent administrationem, siue sint immobiles, siue mobiles; siue corporales, (ut census, debita, vectigalia, imò etiam iurisdicatio, quia haec etiam saepe magno pretio aestimatur) siue corporales.

43 Fructus accessorie oppignerati.

Notandum est Primo; Si agrum tuum vel aliam rem fructiferam oppignerasti, etiam fructus à te factos, vel eo tempore conceptos, oppigneratos esse, & manere; etiam si interim rem illam venderis, & fructus sint ab emptore percepti, ut patet L. Quamuis 3. C. In quibus causis pignus vel hypoth. tacite contrahatur. & L. Potior. l. 1. §. Si

de futura. 7. Qui potior in pign. Fructus tamen, qui post alienationem vel elocationem facti vel concepti sunt, non sunt oppignerati, nisi quamdiu sunt pendentes, seu quamdiu solo cohaerent. tunc enim quia vnum censetur cum solo, oppignerati sunt, possuntque à creditore vindicari, si opus sit; deductis tamen expensis, quas in re colenda conductor vel emptor fecit, L. Si fundus. 16. §. In vindicatione. 7. de pignor. postquam percepti sunt, desinunt esse oppignerati; nisi percepti sint ab herede, ad quem res illa iure hereditario deuenit. L. Paulus. 29. §. Si mancipia. 7. de pignoribus. vide Molin. disput. 529. & Silu. v. Pignus. num. 2. & 3.

Notandum Secundo, Creditorem, qui pignus ab aliquo accepit, posse illud alteri oppignerare, ut patet L. 1. & 2. C. Si pignus pignori datum sit. Ratio est, quia potest ius suum, quod in eo pignore habet, alteri in pignus dare: possunt enim tura & actiones oppignerari, simulatque tamen ipse solutionem acceperit, desinit secunda oppigneratio, quia desinit prima, in qua fundabatur secunda.

Notandum Tertio, Quando pignus vel hypotheca transit in dominium creditoris cui erat obligata, perire actionem hypothecariam, quam habebat in priorem possessorem: quia ipsemet iam est possessor; nisi velis dicere, illum habere actionem in seipsum. Idem dicendum quando ipse destruit vel extinguit hypothecam. Sicut si census quem Titius habet super agro Caij, erat oppigneratus Caio, & Caius illum extinguat seu redimat, refusa sorte Titio, vel Sempronio cui Titius illum vendiderat, extinguitur actio hypothecaria, quia extinguitur hypotheca. Neque dici potest, fortem succedere loco hypothecae, sicut pretium succedit loco rei. quia obligatio realis transit cum re, & cum eadem extinguitur, neque transfertur de vna re in alteram, nisi expressè ita sit conuentum. Ut patet cum venditur domus hypothecata, etiam si vendatur ad destruendum, pretium tamen non manet obligatum. Confirm. Quia obligationes hypothecariae sunt onerosae & odiosae; ac proinde restringendae ad sola expressa. Itaque cum alicui redditus alicuius realis simpliciter est hypothecatus, non est id villo modo extendendum ad pretium census.

Nec obstat, quod quando redditus subest fideicommissio, etiam pretium quo redimitur subest; quia redditus ille non pertinet absolute ad heredem grauatum; unde nec pretium: sed solum habet veluti vsum fructum, & tenetur illa bona transmittere in fideicommissarium absque diminutione.

Plura de his dici possent, sed ea vel ex supradictis intelligi facile possunt, vel ad forum externum pertinent; in quo magna in diuersis Prouinciis legum & consuetudinum est diuersitas. Itaque haec de contractibus sufficiant.

44 Pignus op-
pignerari
potest.